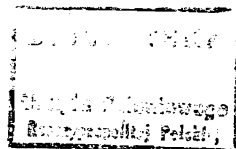

Warszawa, dnia 7 października 1953 r.

D03c 9/06

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ OPIS PATENTOWY

Nr 35441

Kl. 86 g, 3/05

S. A. Fabbriche Formenti

D03c 9/06

(Carate Brianza, Włochy)

Metalowa fasonowa poprzeczka do ram nicielnicowych, złożona z kilku spawanych ze sobą części

Udzielono patentu z mocą od dnia 15 czerwca 1950 r.

Pierwszeństwo: 29 kwietnia 1950 r. (Włochy)

Wynalazek dotyczy metalowej fasonowej poprzeczki do ram nicielnicowych, składającej się z kilku spawanych ze sobą części.

Ramy nicielnicowe muszą odznaczać się nadzwyczajną sztywnością, muszą być mocne, a przy tym możliwie lekkie, gdyż są napędzane ruchem zmiennym. Dotychczas ramy nicielnicowe były wykonywane z poprzeczek drewnianych, ewentualnie wzmocnionych częściami metalowymi, lub z poprzeczek metalowych, uzyskanych za pomocą odlewania lub przeciągania; nie odpowiadały one jednak powyższymi trzem wymaganiom. Poza tym znane poprzeczki drewniane itp. musiały być wykonywane pojedynczo, a końce ich przystosowywane do połączenia ze stojakami ramy nicielnicowej co było nieekonomiczne z punktu widzenia produkcji, natomiast poprzeczki z blachy metalowej według wynalazku nie tylko odpowiadają wszystkim trzem podanym wyżej wymaganiom, lecz ponad-

to mogą być wykonywane z części fasonowych dowolnej długości przez zwykłe odcięcie.

Połączenie poprzeczek według wynalazku ze stojakami ramy nicielnicowej można uzyskać w różny sposób, zależnie od cech konstrukcyjnych tych stojaków. Można np. zastosować metalowe płytki łączące, wpuszczone nóżkami w otwarty koniec poprzeczki i przymocowane za pomocą nitowania, spawania itd.

Przedmiot wynalazku znamieny jest zasadniczo tym, że jest utworzony z co najmniej dwóch metalowych części fasonowych, połączonych ze sobą za pomocą spawania wzdłuż linii tworzących.

Na rysunku fig. 1 przedstawia przekrój najkorzystniejszej postaci wykonania przedmiotu wynalazku, fig. 2 — widok części składowych poprzeczki, fig. 3—10 przedstawiają przekroje dalszych postaci wykonania przedmiotu wynalazku.

Poprzeczka, uwidoczniiona na fig. 1 i 2, jest utworzona z dwóch symetrycznych części metalowych A i B, połączonych ze sobą wzdłuż płaszczyzny środkowej, odpowiadającej strefie 2 przez spawanie, np. elektryczne.

Każda ze wspomnianych części fasonowych może być wykonana z prasowanej, walcowanej, ciągnionej lub w inny sposób obróbjonej blachy i wykazuje dwie płaskie strefy pośrednie 2, na których uskutecznia się spawanie. Każda z tych części posiada ponadto dwa końcowe wybrzuszenia 4 w kształcie litery C, oraz strefę środkową 6, również wybrzuszoną w kształcie litery C, przy czym strefa środkowa 6 służy do otrzymania środkowego wygięcia skrzynkowego, nadającego poprzeczce potrzebną wytrzymałość i sztywność. Przeciwległe końce wybrzuszeń 4 stanowią natomiast wewnętrzne prowadnice podłużne dla uszek zaczepowych, podtrzymujących nicielnice i narzędzi zakotwiających pręty nicielnic.

W przykładzie wykonania opisanym powyżej obydwie części fasonowe A i B są sobie równe, co umożliwia rezygnację z niektórych urządzeń pobocznych przy wytwarzaniu części fasonowych. Rozumie się, że obydwie części fasonowe w celu uzyskania potrzebnej wytrzymałości i zdolności roboczej mogą być ukształtowane inaczej.

W przedstawionych częściach fasonowych starano się ponadto utrzymać symetrię również w odniesieniu do normalnej płaszczyzny środkowej, odnoszącej się do osi przekroju podłużnego (os, wzdłuż której obydwie części poprzeczki pokrywają się wzajemnie), a to w celu umożliwienia nakładania na siebie części fasonowych w dowolnym kierunku i zaopatrywania urządzenia w środki zaczepowe i zakotwiające, osadzonych w jednakowych prowadnicach końcowych.

Poprzeczka, przedstawiona na fig. 3, jest tego samego rodzaju co wyżej opisana (przy czym odpowiadające sobie części są oznaczone tymi samymi oznaczeniami liczbowymi z dodatkiem „prim”), wyjąwszy okoliczność, że część środkowa obydwóch części fasonowych A i B jest płaska, to znaczy, że nie wykazuje ona żadnej strefy w kształcie litery C, tworzącej w wyżej wymienionej poprzeczce skrzynkę usztywniającą. Łączące szwy spawalnicze przebiegają w tym przypadku wzdłuż tej płaskiej części środkowej.

Poprzeczka, przedstawiona na fig. 4, również odpowiada poprzeczce, przedstawionej na fig. 1 i 2 (oznaczenia liczbowe są tu zaopatrzone w podwójne „prim”), z tym jednak, że w tym wykonaniu przewiduje się dwie środkowe strefy 6'' o kształcie litery C, co powoduje utworzenie podwójnej skrzynki podłużnej. Szwy spa-

walnicze przebiegają wzdłuż płaskich stref 2'', służących do oddzielania poszczególnych stref w kształcie litery C.

Na fig. 5 przedstawiono dwie symetryczne płaskie części fasonowe o końcach 8, wygiętych na zewnątrz pod kątem tak, że tworzą dwie teowe prowadnice podłużne. Usztywnienie poprzeczki uzyskuje się za pomocą kilku półkolistych wybrzuszeń 10, tworzących skrzynkę w postaci rury.

Na fig. 6 pokazano wykonanie podobne, w którym jednak skrzynka środkowa 10' posiada przekrój czworokątny lub podobny.

Fig. 7 uwidacznia poprzeczkę, składającą się z dwóch części fasonowych A i B, odpowiadających częściom fasonowym uwidocznionym na fig. 6, z tym jednak, że końcowe prowadnice 8'' w kształcie litery T uzyskuje się przez wygięcie zewnętrznych brzegów jednej części fasonowej (części B), podczas gdy druga część fasonowa posiada brzegi płaskie.

Poprzeczka, przedstawiona na fig. 8, składa się z części fasonowych A i B, tworzących skrzynkę środkową 10'', przy czym brzegi tych części są płaskie, a prowadnice teowe są utworzone przez wygięcie brzegów 8'' trzeciej płaskiej części „C”, zamkniętej między częściami A i B i połączonej z nimi przez spawanie.

Na fig. 9 pokazano poprzeczkę, składającą się z dwóch części fasonowych A i B, tworzące trzy strefy pośrednie 12, 14, 16 w kształcie litery C, tworzące trzy skrzynki podłużne. Strefy leżące między tymi skrzynkami jak i strefy końcowe są płaskie i połączone przez spawanie. Skrzynki zewnętrzne 14, 16 mogą służyć jako prowadnice zewnętrzne uszek zaczepowych prętów nicielnic i jako zakotwienie prowadnic nicielnicowych.

Na fig. 10 przedstawiono wykonanie podobne, w którym jednak brzegi końcowe części fasonowych A i B zostały zagięte pod kątem do wewnątrz, tak że zachodzą jeden za drugi.

Rozumie się, że w praktyce można zmieniać poszczególne szczegóły wykonania poprzeczki według wynalazku, jak i kształt oraz liczbę wchodzących w jej skład części fasonowych.

Zastrzeżenia patentowe

1. Metalowa fasonowa poprzeczka do ram nicielnicowych, znamieną tym, że składa się z co najmniej dwóch części fasonowych, połączonych ze sobą przez spawanie wzdłuż ich linii tworzących.
2. Poprzeczka według zastrz. 1, znamieną tym, że składa się z dwóch symetrycznych części fasonowych (A, B).

3. Poprzeczka według zastrz. 1 i 2, znamionna tym, że każda część fasonowa posiada jedną lub więcej płaskich stref pośrednich (2), wzdłuż których przebiegają szwy spawalnicze.
4. Poprzeczka według zastrz. 1 i 2, znamionna tym, że środkowa część odcinka każdej części fasonowej posiada kształt litery C lub podobny, tak iż powstaje środkowa skrzynka, nadająca poprzeczce potrzebną wytrzymałość i sztywność.
5. Poprzeczka według zastrz. 1 — 3, znamionna tym, że odcinki końcowe (4) każdej części fasonowej posiadają kształt litery C lub podobny, tak że tworzą one zewnętrznie podłużne prowadnice dla narządów zakotwiających między prętami nicielnic a narządami zaczepowymi prowadnic nicielnicowych.
6. Poprzeczka według zastrz. 1 — 3, znamionna tym, że końcowe odcinki każdej części fasonowej posiadają kształt litery C lub podobny, tak że stanowią one wewnętrzną prowadnicę podłużną do narządów zakotwiających między prętami nicielnicowymi a narządami zaczepowymi prowadnic nicielnicowych.
7. Poprzeczka według zastrz. 1, znamionna tym, że końcowe brzegi (8) obydwóch części fasonowych są wygięte pod kątem na zewnątrz tak, że tworzą dwie podłużne prowadnice teowe.
8. Poprzeczka według zastrz. 1, znamionna tym, że końcowe brzegi jednej spośród dwóch części fasonowych są tak wygięte, że tworzą dwie podłużne prowadnice teowe (8").
9. Poprzeczka według zastrz. 1, znamionna tym, że jest utworzona z trzech części fasonowych, przy czym część środkowa (CIV) jest przynajmniej częściowo płaska.
10. Poprzeczka według zastrz. 1 — 6, znamionna tym, że końcowe odcinki (8") części środkowej (CIV), są tak ukształtowane, że tworzą dwa skrzydła, działające jako podłużne prowadnice dla narządów zakotwiających.
11. Poprzeczka według zastrz. 1, znamionna tym, że obydwie części fasonowe są względem siebie symetryczne.
12. Poprzeczka według zastrz. 1, znamionna tym, że każda część fasonowa jest symetryczna w stosunku do środkowej płaszczyzny prostopadłej do płaszczyzny łączącej obydwie części.
13. Poprzeczka według zastrz. 1, znamionna tym, że jest spawana elektrycznie.

S. A. Fabbriche Formenti

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych

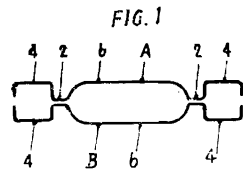

FIG. 1

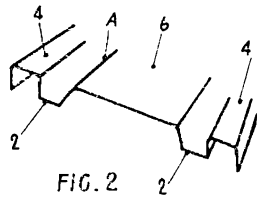

FIG. 2

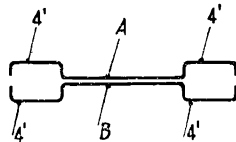

FIG. 3

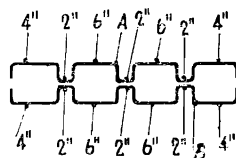

FIG. 4

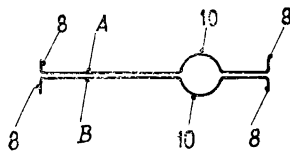

FIG. 5

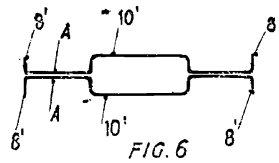

FIG. 6

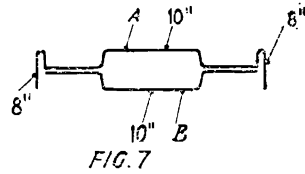

FIG. 7

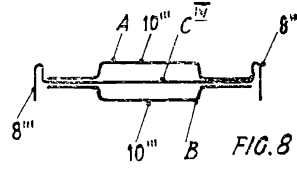

FIG. 8

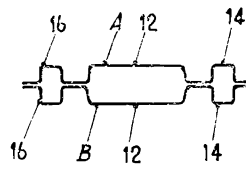

FIG. 9

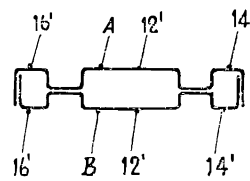

FIG. 10

